

- 2) Czy w drugim przypadku przepisy art. 2 ust. 1 dyrektywy 2000/13/WE oraz art. 9 ust. 1 i 2 dyrektywy 2009/54/WE⁽²⁾ w związku z załącznikiem III do tej dyrektywy, w świetle relacji równoważności pomiędzy sodem i solą ustalonej w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1924/2006, zabraniając dystrybutorowi wody mineralnej umieszczania na etykietach i w komunikatach reklamowych wszelkich oznaczeń dotyczących niskiej zawartości soli dotyczących jego produktu bogatego jednak w wodorowęglan sodu w zakresie, w jakim oznaczenia te mogą wprowadzać nabywcę w błąd co do ogólnej zawartości sodu w wodzie, naruszają art. 6 ust. 1 akapit pierwszy TUE w związku z art. 11 ust. 1 (wolność wypowiedzi i informacji) i art. 16 (wolność prowadzenia działalności gospodarczej) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, jak również art. 10 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności (Dz.U. L 404, s.4)

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/54/WE z dnia 18 czerwca 2009 r. w sprawie wydobywania i wprowadzania do obrotu naturalnych wód mineralnych (Dz.U. L 164, s.45)

Skarga wniesiona w dniu 4 kwietnia 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-163/14)

(2014/C 184/21)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Clotuche-Duvieusart i I. Martínez del Peral, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że poprzez nieprzyznanie instytucjom i organom Unii Europejskiej przewidzianego w art. 3 akapit drugi Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej zwolnienia z opłat ustanowionych w art. 26 postanowienia dotyczącego organizacji rynku energii elektrycznej w Regionie Stołecznym Brukseli, a także w art. 20 postanowienia dotyczącego organizacji rynku gazu w Regionie Stołecznym Brukseli, z późniejszymi zmianami, oraz poprzez sprzeciwianie się zwrotowi wspomnianych opłat pobranych przez ten region, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, jakie na nim ciąży na mocy art. 3 akapit drugi Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej;
- obciążenie Królestwa Belgii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Postanowienie z dnia 19 lipca 2001 r. dotyczące organizacji rynku energii elektrycznej w Regionie Stołecznym Brukseli i postanowienie z dnia 1 kwietnia 2004 r. dotyczące organizacji rynku gazu w Regionie Stołecznym Brukseli, z późniejszymi zmianami, przewidują pobieranie opłat od dostawców energii elektrycznej i gazu na rzecz Regionu Stołecznego Brukseli. Te opłaty regionalne są następnie wliczane w cenę płaconą przez odbiorców końcowych, czyli instytucje Unii, podczas dostawy energii elektrycznej lub gazu w zależności od mocy dostarczanej odbiorcom końcowym (w przypadku energii elektrycznej) lub rozmiaru liczników u odbiorców końcowych (w przypadku gazu).

Komisja twierdzi, że wspomniane opłaty regionalne powinny być uznane za podatki pośrednie pobierane przez organy belgijskie przy okazji poważnych zakupów dokonywanych przez instytucje do celów użytku służbowego i wliczone w cenę energii elektrycznej lub gazu, którą one płać. Komisja podkreśla, że do zidentyfikowania podatku pośredniego nie jest konieczne, aby obowiązek przerzucenia kosztu na odbiorcę końcowego był wyraźnie przewidziany w ustawodawstwie i że zasadnicze znaczenie ma kwestia, czy chodzi o podatek pobierany przy okazji wydatków lub konsumpcji. W konsekwencji uważa, że państwo belgijskie jest zobowiązane na mocy art. 3 akapit drugi Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej do zwrócenia instytucjom Unii tych podatków pośrednich lub podatków z tytułu sprzedaży.

Komisja utrzymuje, że rozpatrywane opłaty regionalne nie mogą być uznane za zwykłe wynagrodzenie za skorzystanie z usługi użyteczności publicznej i w związku z tym nie wchodzą w zakres wyjątku od zwolnienia przewidzianego w art. 3 akapit trzeci Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej. Celem tych opłat jest bowiem finansowanie różnych zadań służby publicznej. Z opłat tych finansowane są częściowo różne działania z zakresu polityki prowadzone przez organy publiczne w celu społecznym (np. taryfa socjalna, minimalne dostawy energii elektrycznej na rzecz gospodarstw domowych) lub środowiskowym (np. wspieranie racjonalnego wykorzystania energii elektrycznej). Podatki te nie są wynagrodzeniem płaconym w zamian za konkretną usługę świadczoną instytucjom.

**Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 29 stycznia 2014 r. w sprawie T-158/12
European Dynamics Belgium i in. przeciwko EMA, wniesione w dniu 8 kwietnia 2014 r. przez
European Dynamics Belgium i in.**

(Sprawa C-173/14 P)

(2014/C 184/22)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnoszące odwołanie: European Dynamics Belgium SA, European Dynamics Luxembourg SA, Evropaïki Dynamiki – Projigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE, European Dynamics UK Ltd (przedstawiciel: adwokat V. Christianos)

Druga strona postępowania: Europejska Agencja Leków (EMA)

Żądania wnoszących odwołanie

- Uchylenie wyroku Sądu w sprawie T-158/12 z dnia 29 stycznia 2014 r. i przekazanie sprawy Sądowi w celu wydania orzeczenia;
- obciążenie EMA kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1. Wnoszące odwołanie utrzymują, że wyrok Sądu z dnia 29 stycznia 2014 r. w sprawie T-158/12 zawiera oceny prawne, które naruszają ewidentnie przepisy prawa Unii i które zostają zakwestionowane w niniejszym odwołaniu.
2. Zdaniem wnoszących odwołanie zaskarżony wyrok należy uchylić z powodu oczywistych błędów w ocenie, przeinaczenia ich argumentów, błędu w uzasadnieniu oraz z powodu błędnej wykładni i błędnego zastosowania prawa Unii.
3. W szczególności wnoszące odwołanie podnoszą cztery zarzuty:
  - Zarzut pierwszy dotyczy nowego kryterium wyboru dodanego w trakcie postępowania przetargowego, choć nie było ono przewidziane w specyfikacji technicznej. W tym względzie wnoszące odwołanie powołują się na przeinaczenie zarzutu nieważności i argumentów, które przytoczyły w swoich pismach procesowych, jak również na wadliwe uzasadnienie.
  - Zarzut drugi dotyczy oceny kryterium selekcji jakościowej jako kryterium udzielenia zamówienia. W tym względzie wnoszące odwołanie powołują się na błąd w ocenie, błędną wykładnię i błędne zastosowanie prawa Unii oraz wadliwe uzasadnienie.
  - Zarzut trzeci dotyczy oceny doświadczenia zdobytego w ramach wcześniejszych umów z tą samą instytucją zamawiającą. W tym względzie wnoszące odwołanie powołują się na błędną wykładnię i błędne zastosowanie prawa Unii, błąd w ocenie oraz wadliwe uzasadnienie.
  - Zarzut czwarty dotyczy oceny kryterium, którego nie można było ocenić obiektywnie. W tym względzie wnoszące odwołanie powołują się na oczywisty błąd w ocenie, błędną wykładnię i błędne zastosowanie prawa Unii oraz wadliwe uzasadnienie.